

Noi reguli privind suspendarea actelor administrative fiscale, de la 1 ianuarie 2016

În considerarea art. 278 din noul Cod de procedură fiscală, de la 1 ianuarie 2016 există modificări în regimul juridic al suspendării actelor administrative fiscale, conform art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004. Principala noutate este aceea că nivelul cauțiunii va fi predeterminat de art. 278 alin. (2) din noul Cod de procedură fiscală, astfel: 10%, pentru creanțe fiscale de până la 10.000 lei; 1.000 lei + 5% din ceea ce depășește 10.000 lei, pentru creanțe fiscale de până la 100.000 lei; 5.500 lei + 1% din ceea ce depășește 100.000 lei, pentru creanțe fiscale de până la 1.000.000 lei; 14.500 lei + 0,1% din ceea ce depășește 1.000.000 lei, pentru creanțe fiscale ce depășesc acest prag. Este de așteptat ca art. 278 alin. (4) din noul Cod de procedură fiscală să genereze în practică situații controversate, din moment ce pare să recunoască doar în parte efectele unor hotărâri judecătorești de suspendare a actelor administrative fiscale.

Cota de TVA standard redusă la 20%. Cu începere de la 1 ianuarie 2016, cota de TVA standard în România a fost redusă la 20% (față de valoarea anterioară, aplicată în perioada 1.07.2010 – 31.12.2015, de 24%). Rămân în continuare aplicabile cotele reduse de TVA de 9% și 5%, în cazurile și condițiile limitativ prevăzute de noul Cod fiscal. Ca urmare a modificării cotei de TVA, va fi nevoie să se acorde o atenție specială situațiilor în care, anterior datei de 1.01.2016, s-au facturat avansuri cu utilizarea cotei standard de 24%. Normele de aplicare clarifică, cel puțin în parte, asemenea situații.

Noua situație juridică a măsurilor asigurătorii aplicate de organele antifraudă fiscală. În practica fiscală au existat în 2014 și 2015 numeroase cazuri în care s-au aplicat măsuri asigurătorii, care au fost menținute pe o lungă perioadă de timp – uneori și datorită insuccesului contestațiilor judiciare împotriva acestor măsuri asigurătorii – fără a exista un control fiscal propriu-zis, care să conducă la emiterea unui raport de inspecție fiscală și a unei decizii de impunere. O parte din aceste măsuri asigurătorii sunt încă în forță. Prin urmare, în cazul lor este incident art. 352 alin. (9) din noul Cod de procedură fiscală, cu trimitere la dispozițiile art. 213 alin. (7) din noul Cod de procedură fiscală. Astfel, pentru măsurile asigurătorii aplicate de organele fiscale sau de organele antifraudă fiscală, în forță la 1 ianuarie 2016, a început să curgă un termen de 6 luni în intervalul căruia este obligatorie clarificarea regimului juridic al obligațiilor fiscale estimate. Dacă în acest termen de 6 luni nu se finalizează niciun control fiscal care să “definitiveze” obligațiile fiscale, măsurile asigurătorii se desființează de drept, iar bunurile, veniturile sau soldul creditor al conturilor bancare care au făcut obiectul măsurilor asigurătorii devin libere de orice sarcini. Este de așteptat, în context, o creștere a numărului inspecțiilor fiscale, în acele cazuri în care contribuabilii au fost deja vizați de un control antifraudă fiscală.

[Dr. Cosmin Flavius Costas](#)